

[Socialministeren.]

at Rådet har udstedt et direktiv om gensidig anerkendelse af eksamener, certifikater m. v., og indenrigsministeriet har oplyst, at der ikke i dag findes sådanne regler eller forslag vedrørende kiropaktorvirksomhed. EF-borgere kan derfor ikke frit etablere sig som praktiserende kiropaktorer, og man kan derfor bl. a. opretholde et krav om dansk indfødsret, 10 års forudgående ophold her i landet og et halvt års praktiktjeneste hos en dansk praktiserende kiropaktor.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov for Grønland om erhvervsmæssigt fiskeri, fangst og jagt.

(Lovforslaget (nr. 187) findes i tillæg A. sp. 4949, fremsættelsen i tidenden sp. 3375).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Søren B. Jørgensen: Da Danmark i sin tid indledte forhandlinger om optagelse i EF, kom der fra det grønlandske landsråd en del ønsker, som man gerne ville have imødekommet. Et af ønskerne gik ud på, at man gerne ville sikre, at fiskeriet ved Grønland inden for 12 sømle grænsen blev forbeholdt for grønlændere eller for fastboende på selve Grønland, og som bekendt blev dette ønske imødekommet.

Forholdet er imidlertid det, at vi i den nugældende lov har en paragraf, der siger, at fiskeri ved Grønland kan foretages af alle danske statsborgere, uanset hvor de bor i hele riget. Ifølge aftalen med EF var det sådan, at den ordning skulle afvikles i løbet af 5 år og senest den 31. december 1977. Årsagen til, at vi skal af med den paragraf,

er som bekendt, at vi må ikke give danske statsborgere en fordel, som øvrige EF-borgere ikke har.

Det, der er hensigten med det foreliggende lovforslag, er, efter hvad jeg kan forstå, altså for det første at sikre fiskeriet ved Grønland for grønlændere eller for personer, der har en nær tilknytning til Grønland, for det andet at sikre en rimelig afviklingsordning for de danske og de færøske fiskere, der hidtil har befundet sig i dette område.

Ifølge fremsættelsestalen og bemærkningerne skulle indholdet af denne overgangsordning på højst 5 år fastsættes efter forhandling imellem de interesserede parter i Danmark, på Færøerne og i Grønland. Det er åbenbart disse forhandlinger, der danner grundlag for det fremsatte lovforslag, og jeg vil da gerne have bekræftet af ministeren, at disse forhandlinger har fundet sted.

At lovforslaget kommer allerede på nuværende tidspunkt, skal vel også ses på baggrund af de senere års fald i selve fiskebestanden. I en rapport, jeg er kommet i besiddelse af, vedrørende trawlfiskeriet i Grønland, som er afgivet af fiskeriudvalget under ministeriet for Grønland, fremgår det, at råvaregrundlaget er meget stærkt faldende. Således oplyses det f. eks., at totalfangsten af torsk er faldet fra 382.000 t i 1968 til 120.000 t i 1971, og udsigterne fremover vurderes ikke alt for lyse. Det må også af den grund være rimeligt, at man sikrer grønlænderne ret til de forekomster, der er, idet de ikke som andre lande har alternative beskæftigelsesmuligheder.

Lovforslaget, som vi må se nærmere på i udvalget, kan jeg stort set tilslutte mig. Jeg har dog et par bemærkninger til noget af det, der er omtalt. Jeg finder det rimeligt, at de muligheder, som fiskeriministeren i dag har for at regulere fiskeriet såvel inden for som uden for dansk fiskeriterritorium, nu overtages af Grønlandsministeren, for så vidt angår det fiskeri, der omhandles af denne lov, nemlig inden for 12 sømle grænsen ved Grønland. Jeg finder det rimeligt, at det hele her samles under ét ministerium.

Jeg har bemærket de dispensationsmuligheder, der er i dette lovforslag. Jeg håber, de vil blive brugt på en sådan måde, at de danske og færøske fartøjer, der ifølge den nugældende lov har ret til at fiske ved Grønland og efter vor indtræden i EF har indret-

[Søren B. Jørgensen.]

tet sig på at kunne fortsætte indtil den 31. december 1977, ikke nu lige pludselig bliver nægtet adgang, men at ministeren her vil vise forståelse for de problemer, der kan opstå.

Til sidst synes jeg lige, jeg vil berøre det problem, som muligvis kan opstå for de bestående danske fiskerivirksomheder i Grønland. Jeg håber ikke, at lovforslaget her er ensbetydende med, at ministeren lige pludselig vil afvise disse virksomheder, fordi de måske ikke opfylder kravene i § 1, men at ministeren også her vil vise forståelse for det problem, der kan opstå.

Jeg kan som sagt anbefale lovforslaget og tilsige vor medvirken til et positivt udvalgsarbejde.

Lembourn: Den socialdemokratiske ordfører har på udmærket vis gennemgået indholdet i forslaget, og jeg har ikke noget at føje til.

Det eneste problem, jeg godt vil have drøftet i udvalget, er fortolkningen af § 1, stk. 1, hvorefter man skal finde ud af, hvem der har bopæl i og fast tilknytning til Grønland. I bemærkningerne nævnes en række kriterier for, hvilke personer det omfatter, og de forekommer måske lidt uklare. Hvis man ikke får formuleret dette meget klart, vil der kunne opstå en del fortolkningsvanskeligheder siden hen — og måske ikke så lidt bureaukrati. Jeg synes lige, vi skal se på det i udvalget, så vi måske i betænkningen kan redegøre for, hvordan denne paragraf skal forstås.

Jeg kan på det konservative folkepartis vegne tilsige en velvillig og hurtig udvalgsbehandling.

Holger Hansen: Jeg kan på venstres vegne anbefale dette lovforslag til videre behandling her i folketinget. Dette forslag bryder jo med nogle af de principper, som var nedfældet i den tidligere lovgivning om jagt og fiskeri og fangst på Grønland. Som det er nævnt af de tidligere ordførere, er dette lovforslag en forlængelse af de forhandlinger og de beslutninger, der blev truffet i forbindelse med Danmarks forhandlinger med EF på baggrund af landsrådets ønsker og beslutninger i så henseende. Jeg synes, der i dette lovforslag er mange prin-

cipper, som nøje må vejes. Jeg har ingen mulighed for på det foreliggende grundlag at vurdere, om den række af bemyndigelser, der gives til Grønlandsministeren i dette lovforslag, rækker videre end nødvendigt. De er meget stærke, og det er en meget stærk stilling, ministeriet og ministeren ifølge lovforslaget får på hele dette for Grønland så vigtige, ja, livsvigtige område.

Men jeg vil altså gerne tilsige en udvalgsbehandling og en velvillig udvalgsbehandling, hvor vi vil forsøge at dykke ned i detaljerne i lovforslaget, og så vil jeg i øvrigt anbefale lovforslagets videre gang her i tinget.

Svend Haugaard: Det radikale venstre er helt enig i, at der skal tages ganske særlige hensyn til de grønlandske erhvervsinteresser i fangst, jagt og fiskeri. Det er stort set de eneste erhvervsmuligheder, så dér bør man tage hensyn. Derfor er vi også helt enige i, at disse områder skal forbeholdes grønlandere som absolut første ret, selv om man derved kommer til at forskelsbehandle danske under vores fælles grundlov.

Vi er for så vidt parat til at gå videre. Jeg kunne tænke mig sådan noget som taxakørsel og kunne nævne enkelte andre erhverv også, som det kunne være ret rimeligt blev forbeholdt dem, der har tilknytning til det grønlandske samfund. Men det kan vi tage op ved en senere lejlighed.

På den anden side er det også sådan, at der kan være fiskere, der kommer fra det øvrige Danmark, fra Færøerne eller endda fra Norge og Island, som kan være gode læremestre, og jeg er derfor glad for den undtagelsesmulighed, der ligger i lovforslaget.

Det bliver nok lidt svært at definere, hvad fast tilknytning til det grønlandske samfund egentlig vil sige. Jeg tror ikke, ministeren slipper for i udvalget at definere det lidt nærmere. I øvrigt er det sådan, at det meste af lovforslaget egner sig til udvalgsarbejde, også hvordan man vil være i stand til at udmønte de mange — efter min mening for mange — ministerielle bemyndigelser, som lovforslaget indeholder. Jeg kan i øvrigt ikke komme med nogen særlig ros med hensyn til lovforslagets udformning rent sprogligt.

I udvalget kan vi måske få besked om, hvornår man har tænkt sig denne lov skal

[Svend Haugaard.]

træde i kraft. Der kan næppe være grund til, at man ikke benytter de 5 år, som vi har maksimalt, til en gradvis afvikling af de danske interesser.

Men vi er enige i forslaget princip, endda så enige, at vi var parat til at drøfte forslaget positivt, selv om vi ikke var tvunget af nogle EF-bestemmelser.

Poul Dam: Socialistisk folkeparti er enig i lovforslagets hovedsigte. Der er en række detaljer, vi gerne vil have lov at drøfte i udvalget, og jeg tilsiger vores medarbejde i dette udvalg.

Til hr. Svend Haugaard vil jeg gerne have lov at sige, at det er naturligvis ikke så godt, hvis lovforslaget er dårligt udformet på dansk, men jeg håber, at den grønlandske tekst, som nok er den vigtigste, i hvert fald bliver god. Det er jeg desværre ikke i stand til at vurdere, hr. Svend Haugaard vist heller ikke, men det er der jo andre der er.

Moses Olsen : Jeg vil indledningsvis bemærke, at en form for revision af gældende regler på dette område, som lovforslaget tilsigter, må siges at være i harmoni med grønlandske interesser efter Danmarks indtræden i EF. Forslaget rummer jo en skærpelse af gældende regler. Hvor de gældende bestemmelser kun omtaler danske statsborgeres ret til at fiske i det grønlandske fiskeriterritorium, er det eksempelvis efter forslaget nødvendigt at være fast bosiddende i og have fast tilknytning til det grønlandske samfund.

Udkastet til forslaget blev behandlet i det grønlandske landsråd under rådets forårs-samling i 1972, hvor landsrådet godkendte udkastet i den forelagte skikkelse, bortset fra et enkelt ændringsforslag, som jeg kommer tilbage til senere.

Forslagets § 4, bemærker jeg, er blevet ændret i forhold til det oprindelige udkast, som blev forelagt landsrådet sidste år. I det nu foreliggende forslag er Grønlandsministerens kompetenceområde blevet indskrænket til kun at omfatte det grønlandske land- og fiskeriterritorium, hvad angår fredning, begrænsning, forbud m. v. Denne ændring betyder efter min opfattelse i realiteten, at farvandene ud for Grønland deles op i to

afsnit: Grønlandsministeren har kompetence ud til 12 sømle grænsen, hvorefter man sejler ud i fiskeriministerens kompetenceområde. Jeg vil sige, at jeg ikke ønsker at medvirke til at skille vandene ved Grønland, i hvert fald ikke på denne måde.

Jeg vil nævne, at jeg som led i mit arbejde som grønlandsk folketingsmedlem den 22. marts har opsøgt den grønlandske fiskeriorganisations ledelse og det grønlandske landsråd for at sikre mig, at det, jeg siger nu fra denne talerstol i denne sag, harmonerer med de opfattelser og meninger, der er gældende blandt de øvrige grønlandske repræsentanter, som har interesse i denne sag.

Jeg må på det skarpeste understrege, at jeg finder den gennemførte ændring i § 4 uheldig set fra Grønlands synsvinkel. Som en generel begrundelse for dette mit standpunkt vil jeg fremføre følgende: farvandene ved Grønland udgør som bekendt eksistensgrundlaget for det grønlandske samfund. Vi er totalt afhængige af de ressourcer, der findes i disse havområder. I de seneste år er torskebestanden jo betydeligt decimeret og trækker længere og længere ud i det åbne hav. Der er i Grønland stærkt ønske om beskyttelse af søpattedyr og søfugle, som i meget stort antal omkommer i udenlandske fiskeres garn uden for søterritoriet. Dette er til stor skade for den grønlandske befolknings kødforsyning. Endvidere indtager rejefiskeriet ved Grønland en fremtrædende stilling i det grønlandske fiskeri, og man må regne med, at rejernes betydning vil være voksende i takt med torskens forsvinden fra de grønlandske farvande. Det er imidlertid sådan, at de rejefelter, der er blevet fundet inden for det seneste år, og som udenlandske fiskere nu er begyndt at interessere sig for, alle eller så godt som alle er beliggende uden for det nugældende fiskeriterritorium på 12 sømil. Det meste af det ligger mellem 12 og 50 sømil ude.

Måske er det ikke nogen overdrivelse at sige, at samarbejdet mellem fiskeriministeriet og Grønlandsministeriet ikke i alle tilfælde kan forventes at være gnidningsløst. Det, jeg må kræve, er, at farvandene og ressourcerne i og omkring Grønland beskyttes så entydigt som muligt og først og fremmest ud fra grønlandske interesser og realiteter. Jeg nærer naturligvis ikke tvivl om andre ministeriers gode vilje til at gøre det bedst

[Moses Olsen.]

mulige for Grønland — og i parentes bemærket ligger der absolut ikke noget personligt i mit forsvar af vores eget ministerium i dag — men det er nu engang sådan, at f. eks. den til enhver tid siddende fiskeriminister ikke kan undgå at komme i situationer, hvor på den ene side grønlandske fiskeriinteresser og på den anden danske fiskeriinteresser langt fra er sammenfaldende.

Det er disse grunde, som får mig til så kraftigt, som jeg kan, at henstille, at man ved forslaget gennemførelse når dertil, at vandene ikke skilles ved den grønlandske fiskerigrænse, og at loven kun skal vedrøre ét ministerium, i dette tilfælde Grønlandsministeriet. Jeg ser meget nødtigt, at det grønlandske eksistensgrundlag påvirkes af eventuelle uoverensstemmelser forskellige ministerier imellem og forskellige interesser imellem.

Jeg har et par bemærkninger til de enkelte paragraffer i lovforslaget. Jeg synes, det ville være naturligt, at der i § 1, stk. 1, i allerførste afsnit kommer til at stå: „inden for det grønlandske fiskeriterritorium“, i stedet for at man udtrykkeligt nævner et bestemt sømiletal. Det begrundes jeg med, at der som bekendt for tiden i Grønland er et stærkt og meget enigt ønske om snarlig udvidelse af fiskeriterritoriet, og det er et ønske, som man må regne med er alvorligt ment.

Ved landsrådets behandling sidste år foreslog rådet som det eneste ændringsforslag, at det foreliggende forslags § 1, stk. 7, fik det indhold, at ministeren forud for meddelelse af dispensationer fra bestemmelserne i stk. 1 og stk. 6 skulle forhandle med Grønlands landsråd herom. Jeg havde gerne set, at dette ønske fra landsrådet var blevet imødekommet i forslaget, og jeg vil derfor spørge, med hvilke begrundelser dette ønske ikke er blevet taget med i forslaget, og hvilke problemer der har ligget til hinder for en sådan udformning. Samtidig vil jeg spørge, hvor den grønlandske fiskerorganisation

står i denne sammenhæng med hensyn til dispensationerne.

Med de nævnte forbehold kan jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Ministeren for Grønland (Knud Hertling):

Jeg vil gerne takke samtlige ordførere for tilslutningen. Vi ved jo alle sammen, at der er knyttet forskellige principper til dette lovforslag, principper, som har været god latin før i tiden, men som ikke er det mere efter Danmarks og Grønlands tilslutning til EF.

Til de enkelte ordførere vil jeg gerne bemærke først og fremmest til hr. Søren B. Jørgensen, at de forhandlinger, som omtales i bemærkningerne, mellem de færøske, danske og grønlandske myndigheder har fundet sted. Resultatet af disse forhandlinger er vi i gang med at udmønte i en bekendtgørelse, således at denne aftale om det nærmere indhold af de begrænsninger, der skal finde sted, virkelig kan fremtræde udadtil som noget, man er blevet enig om.

Der er overordentlig stor forståelse fra ministeriet for Grønlands side og fra grønlandske myndigheders side med hensyn til de forskellige vanskeligheder, som særlig de færøske fiskere kommer til at stå over for. I forbindelse med afvejningen af, hvilket indhold disse aftaler får, må man selvfølgelig prøve på at vurdere sagen fra hver sin side og varetage de interesser, som man nu engang skal varetage. Men jeg kan sige, at der var været meget stor forståelse fra grønlandsk side for de vanskeligheder, som særlig færøske fiskere har og kommer til at opleve i den kommende tid.

Med hensyn til spørgsmålet om kompetenceoverførslen fra fiskeriministeren til ministeren for Grønland ligger det sådan, at der fra grønlandsk side har været et stærkt ønske om, at denne kompetence skulle overføres til ministeren for Grønland, som hr. Moses Olsen sagde det, ikke blot for fiskeriterritoriet, men for farvandene omkring Grønland. Dette ønske, som særlig blev

[Ministeren for Grønland.]

fremhævet af hr. Moses Olsen, har vi haft lejlighed til at diskutere meget grundigt i regeringen. Af formelle grunde og udenrigspolitiske grunde har jeg fundet det rigtigst, at bemyndigelsen til forskellige reguleringer uden for fiskeriterritoriet fortsat er hos fiskeriministeren. Når vi er kommet til dette resultat, skyldes det ikke, at man fra fiskeriministeriets side forsøger at stille et modsætningsforhold op over for ministeren for Grønland; det er af rent praktiske hensyn, det er sket, ikke mindst udenrigspolitiske hensyn. I forbindelse med de forskellige reguleringsforanstaltninger, vi skal iværksætte i henhold til forslaget § 4, skal vi jo hver gang forhandle med fiskeriministeriet; og hvad enten fiskeriministeren hedder hr. Chr. Thomsen eller noget helt andet, og hvad enten ministeren for Grønland hedder noget helt andet, vil jeg da gå ud fra, at man i disse ministerier vil være i stand til at finde frem til enighed. Der ligger kun rent formelle betragtninger bag den foreslåede ordning, som jeg har sagt det.

Flere ordførere var inde på det spørgsmål, at vi jo bryder med tidligere principper, og det har jeg været lidt inde på. Jeg tror da nok, at når vi endelig bryder med princippet om, at adgangen til fiskeri, fangst og jagt i Grønland bør tilkomme alle danske statsborgere, så må vi sige, at afgrænsningen nu, som har politisk baggrund, er blevet forstået fra alle sider. Selvfølgelig kan vi ikke diskriminere over for andre EF-lande og så sige over for danske erhververe og færøske erhververe, at de ubegrænset kan fortsætte med deres fiskeri ved Grønland. Vi er nødt til at lave en ordning, hvorefter alle EF-lande behandles lige inden for dette område. Men af hensyn til den tradition, der har været gennem tiderne, hvor danske fiskere kom til Grønland og færøske fiskere kom til Grønland og fiskede, har man godkendt fra EF's side, at vi måtte lave en nedtrappingsperiode, og denne periode har man fastsat til 5 år. Om indholdet af denne overgangsordning er det så, at denne aftale, som jeg oplyste, er indgået med de interesserede parter og vil være gældende.

Til hr. Svend Haugaard kan jeg sige: selvfølgelig kunne det være ønskeligt, om vi kunne lave den slags afgrænsninger inden for andre erhverv, men jeg tror nok, at hvis

vi forsøgte det, så ville vi møde andre og større vanskeligheder, for dér ville vi diskriminere i samme land inden for samme by over for folk, der har samme statsretlige stilling. Derfor tror jeg nok, det vil være lidt vanskeligere at gennemføre den slags ordninger, hvor ønskeligt det end kunne være.

Jeg er godt klar over, at udformningen af § 1, stk. 1, vil give anledning til fortolkningsvanskeligheder, og disse fortolkningsvanskeligheder har vi allerede mødt under udarbejdelsen af forslaget. Jeg ved godt, det er meget vanskeligt at definere nærmere, hvad en fast tilknytning til det grønlandske samfund egentlig er for noget. Jeg tror da nok, vi alle sammen har en eller anden fornemmelse af, hvad der ligger deri, men ligefrem at give en fuldstændig juridisk dækkende definition er meget, meget svært, og derfor vil jeg i udvalget forsøge at give den definition med eksemplifikationer, således at vi til den tid så nogenlunde alle sammen har en fornemmelse af, hvad det er, vi mener, når vi formulerer det på den måde.

Selvfølgelig er det altid kedeligt at blive beskyldt for, at man i den sproglige formulering ikke har været helt heldig med et eller andet lovforslag, men jeg håber da, at man ved nærmere gennemgang af lovforslaget vil se, at der er logik i det og det er et forslag, der er ganske logisk bygget op. Hvorvidt den grønlandske version af loven vil være mere forståelig, ja, det afhænger jo af, i hvilken skikkelse loven til sin tid bliver vedtaget af folketinget, og hvordan oversættelsen af loven vil være. Men jeg skal da nok drage omsorg for, at denne oversættelse kan blive så fin, at misforståelsesmulighederne kan elimineres så meget som muligt.

Jeg har omtalt de af hr. Moses Olsen fremdragne problemer med hensyn til § 4 og nævnt, hvorfor vi har delt området mellem fiskeriministeren og Grønlandsministeren, men jeg skal da gerne gøre flere bemærkninger om det, hvis det skulle være nødvendigt.

Hr. Moses Olsen berørte formuleringen af § 1, stk. 1, hvor vi skriver, at loven gælder „inden for en afstand af 12 sømil.“ Jeg forstår udmærket, at hr. Moses Olsen i og for sig ville ønske, at vi i stedet for at nævne et bestemt tal formulerede det f. eks. således: „inden for det grønlandske fiskeriterritorium.“ Hvis det skulle ske, at fiskeriterritoriet blev udvidet til et andet antal sømil, så

[Ministeren for Grønland.]

behøvede vi ikke at ændre loven. Jeg tror nu nok, det vil være rigtigt i første omgang at have denne begrænsning stående i lovforslaget, idet vi er nødt til at bygge vores nuværende lovgivning på den faktiske begrænsning, der eksisterer, altså de 12 sømil. Hvis det til sin tid skulle lykkes os at udvide det grønlandske fiskeriterritorium, så kan vi tage denne lov op igen og ændre formuleringen i overensstemmelse med tingenes nye tilstand.

Med hensyn til de dispensationsmuligheder, vi har i § 1, stk. 7, vil jeg gerne sige, at selvfølgelig vil ministeriet for Grønland sørge for, at vi, som vi skal, forhandler med Grønlands landsråd om disse ting. Den forhandlingsret, som landsrådet har, er hjemlet i landsrådsloven, og der er ingen i ministeriet for Grønland, der tænker på, at vi vil „snyde“ landsrådet for denne forhandlingsret. Det er mit håb, at man i forbindelse med den slags forhandlinger også i høj grad vil inddrage den organisation i Grønland, som er involveret i disse ting, nemlig fanger- og fiskerorganisationen i Grønland.

Moses Olsen: Først vil jeg sige i tilslutning til de tanker, jeg kom med med hensyn til formuleringen af § 1, stk. 1, at det for mig ikke er afgørende, at den nu foreslåede udformning ændres; og det er nok rigtigt, som ministeren siger, at man forholdsvis let kan ændre tallet i påkommende tilfælde.

Jeg er også tilfreds med, at man fra ministeriets side er helt indstillet på forhandling med landsrådet og de organisationer, der måtte være interesseret, i forbindelse med § 1, stk. 7. Til slut vil jeg bare bemærke, at de bekymringer for Grønlands fiskeri, som jeg opremsede før, beror på, at vores jegergrænse ligger på 12 sømil og ikke f. eks. på 50. Hvis vi udvidede til 50 sømil, så ville vi nok trygt overlade resten til fiskeri- eller udenrigsministeriet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget angående forslag til lov om søtrans-

port af gods til Grønland m. v. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 29. marts, kl. 9 med følgende dagsorden:

1) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ophævelse af lov om tilskud til forbrugerpriserne på mejeriprodukter.

2) *Tredje behandling af:*

Forslag til finanslov for finansåret 1. april 1973-31. marts 1974.

Mødet hævet kl. 15.12.

71. møde.

Torsdag den 29. marts kl. 9.

Formanden: Undervisningsudvalget har afgivet betænkning over forslag til lov om ændring af lov om uddannelse af lærere til folkeskolen. Eksemplarer er omdelt.

Landbrugsudvalget har afgivet betænkning over forslag til lov om kød m.m. Eksemplarer vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om tilskud til forbrugerpriserne på mejeriprodukter.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 153) findes i tidenden sp. 5128).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.